

FEBRUARI 2017 – TERUGBLIK VOEDSELACTIE, REISVERSLAG, VACATURE COÖRDINATOR VOEDSELACTIE

Wij streven ernaar, u minimaal twee keer per jaar een nieuwsbrief te sturen om u op de hoogte te houden van onze activiteiten. Ook de website www.veriolanda.nl houden we actueel.

U krijgt deze nieuwsbrief op papier of digitaal, net zoals u dat wenst. Krijgt u hem nu op papier en wilt u hem in de toekomst liever digitaal ontvangen, geeft u dat dan svp aan ons door via info@veriolanda.nl

Mocht u deze nieuwsbrief niet meer wensen te ontvangen, ook dan kunt u dat doorgeven via info@veriolanda.nl

18 EN 19 NOVEMBER J.L.: VOEDSELACTIE IN SUPERMARKTEN, OPBRENGST 4671 KILO!

Beste en lieve vrijwilligers, dank jullie wel voor jullie medewerking en inzet bij- en tijdens de in november j.l. gehouden voedselactie voor kansarme ouderen en gezinnen in Roemenië. Het was dankzij en met jullie superfijn en wij hadden twee succesvolle en prima verlopen dagen. Ook met de deelnemende supermarkten hebben wij prima samengewerkt. De opbrengst van de voedselactie bedroeg dit keer 4671 kg.; daarnaast hebben de collectebussen een leuk bedrag opgeleverd. Met de twee AH's in Driebergen hadden wij afspraken gemaakt dat de opbrengst van de statiegeldactie omstreeks die periode ook bestemd zou zijn voor Veri-Olanda. Deze opbrengst wordt besteed aan de transportkosten. Het transport met alle levensmiddelen en de vele andere goederen is goed aangekomen en uitgeladen onder toezicht van enkele van onze bestuursleden en onze contactpersoon / coördinator in Roemenië. Het verstrekken van het voedsel is van start gegaan en zal gedurende deze winterperiode in fases plaatsvinden. Het is in deze winterperiode bijzonder koud in Roemenië en er is veel sneeuw.

Gerard: "Bedankt!"

Alle vrijwilligers bedankt!

Plezier en elan bij het werken

In december j.l. hebben wij dit keer geen fysieke kaart met kerst- en nieuwjaarswensen bij jullie allen in de bus gedaan, maar hebben wij onze dank en wensen per e-mailbericht verzonden.

Tijdens de voedselactie kregen wij o.a. de vraag waarom er geen levensmiddelen in Roemenië zelf werden ingekocht, ter besparing van de transportkosten. Omdat deze vraag regelmatig terugkeert, vindt u direct hieronder een uitgebreid antwoord daarop.

Voor de voedselactie hebben wij altijd veel vrijwilligers nodig; zeker als wij de tijdblokken niet te lang willen maken. Gelukkig – en wij zijn hier heel blij mee – hebben wij veel actieve mensen ter beschikking die wij kunnen benaderen voor onze voedselactie, maar niet iedereen is altijd op de geplande data voor de actiedagen beschikbaar, daarom zouden wij het erg fijn vinden, als wij nog meer mensen aan ons vrijwilligersbestand kunnen toevoegen.

Beëindiging van mijn activiteiten voor Veri-Olanda.

Nu ik de voedselactie 4 jaar heb gecoördineerd, heb ik besloten, het stokje over te dragen aan iemand anders. Door mijn vertrek ontstaat er een vacature voor de functie van Coördinator Voedselactie. Verderop in deze nieuwsbrief leest u daar meer over.

Met dank voor uw medewerking in de afgelopen 4 jaar en groetend,

Gerard van der Boom

Deze vrolijke dames loop je in de winkel niet zomaar voorbij

DE VOEDSELACTIE VAN DE ANDERE KANT BEKEKEN

Ieder jaar wordt ons een aantal keren de volgende vraag gesteld:

“Waarom zamelen jullie hier levensmiddelen in voor de mensen in Roemenië en waarom gebruiken jullie het geld dat het transport ervoor kost niet om de levensmiddelen daar te kopen? Voor hetzelfde geld kun je daar misschien evenveel kopen en steun je tegelijkertijd de plaatselijke economie”.

In deze nieuwsbrief zetten wij onze overwegingen op een rijtje. Wij gaan uit van het feit, dat we ieder jaar ongeveer 5.000 kilo aan levensmiddelen en andere noodzakelijke spullen verzamelen in de supermarkten. Deze zijn bedoeld om de mensen de winter door

te helpen en we gaan ervan uit, dat alles eind mei onder de mensen is verdeeld.

Wij verzorgen eenmaal per jaar een transport naar Roemenië, niet alleen met levensmiddelen maar ook met overige zaken die we gedurende het jaar inzamelen en opslaan, zoals kleding, schoeisel, speelgoed, matrassen, bedden.

De kosten voor zo'n transport, dat dan een omvang heeft van ongeveer 60 m³, bedragen om en nabij de € 3.500. De helft daarvan bestaat uit de levensmiddelen.

Als we snel rekenen dan kunnen we stellen, dat 5.000 kilo levensmiddelen uit ongeveer 500 volle boodschappentassen bestaat. Het is daarom ook vrijwel onmogelijk om deze boodschappen gedurende ons bezoek, dat meestal 3 volle dagen duurt, zelf in te kopen, te sorteren en op te slaan. Gedurende ons bezoek willen wij namelijk ook zoveel mogelijk gesponsorde gezinnen

bezoeken, de administratie met de contactpersonen bijwerken e.d. Het aantal mensen dat ons in Roemenië helpt is ook beperkt. Wel is het voor hen mogelijk om op een ochtend een vrachtauto te lossen, maar de capaciteit om de goederen voor de behoeftigen in te kopen en rond te brengen ontbreekt. Daarnaast komt het vaak voor, dat mensen die geen andere uitweg meer zien op de meest onmogelijke momenten bij onze contactpersoon Corina op de stoep staan en bij haar om eten vragen.

Een ander punt is de kwaliteit en duurzaamheid van de lokale levensmiddelen. Wij hebben vastgesteld dat de eisen hiervoor in Roemenië aanzienlijk lager liggen dan bij ons. Dit geldt vooral voor de Roemeense bedrijven. Ondanks het feit dat de levensstandaard in Roemenië aanzienlijk lager is dan bij ons, is dat nauwelijks terug te zien in de prijzen in dezelfde winkels die wij ook in West Europa kennen.

Onze conclusie is dan ook: Willen wij op een goede wijze de mensen in de buurt van Arad door de winter helpen, dan is de wijze waarop wij nu de levensmiddelen en andere goederen inzamelen en verdelen zowel doelmatig als effectief. Wij weten nu zeker dat wie behoeftig is, ook daadwerkelijk de spullen krijgt die hij, of zij hard nodig heeft.

Ries Jelier

VERSLAG VAN ONZE LAATSTE REIS NAAR ROEMENIË (NOVEMBER 2016)

Een soortgelijk verslag was ten tijde van de reis al op Facebook te lezen.

De gezinssponsors van de gezinnen die we dit keer bezochten, hebben al eerder een verslagje daarvan ontvangen.

Dinsdag:

Vandaag reizen we, Ad, Ries en ondergetekende, voor het eerst vanuit Eindhoven, want daar is een nieuwe lijn geopend richting Timisoara. We besparen hiermee tijd en kosten, want nu hoeven we niet meer met de auto naar Dortmund te rijden en de auto daar een aantal dagen te parkeren. Wel is er op vliegveld Eindhoven een bommelding, wat voor de nodige onrust, drukte en vertraging zorgt.

Een vol vliegtuig, we vliegen ruim twee uur en hebben een goede aankomst op de luchthaven van Timisoara, die inmiddels verbouwd blijkt te zijn. We halen onze huurauto, een Volkswagen Polo op en Ad is dit keer de chauffeur. Voor Ries is dit zijn laatste reis voor Veri-Olanda naar Roemenië, dus Ad wordt ingewerkt als chauffeur voor de toekomstige reizen. Onderweg naar Arad wordt het al donker, her en der spotten we wat nieuwe bedrijven. Krabbelt de economie ook hier wat op?

Aankomst in het vertrouwde pension, waar we van de eigenaresse een welkomstborreltje, soort slivowitz, moeten drinken, daarna een kom soep met wat brood.

Na een ommetje om onze benen te strekken, zoeken we ieder onze kamer op, om uit te rusten en ons voor te bereiden op de dag van morgen.

Woensdag:

Vrachtwagen is vanmorgen aangekomen, vlug erheen om te zien hoe het uitladen ging en foto's te nemen. Wie schetst onze verbazing: als aanvullende vracht op de lading van Veri-Olanda, was er een heuse levensgrote tractor bijgekomen, die er nog in stond! Samen met alle hulptroepen hadden ze de tractor wat verplaatst, zodat er een smal

Elke gift is welkom

paadje ontstond om de goederen van Veri-Olanda uit te laden. Uiteraard werd het uitladen daardoor bemoeilijkt. Met de nodige pakjes in onze auto (en op schoot!) op weg naar een aantal gesponsord, het rijden van Ad ging uitstekend! Ries wees hem goed de weg. Na deze bezoeken kwamen we met de volgende ideeën terug naar het pension: voor een decubitus matras en dito kussen, een microkrediet voor een taartenbakster, noodbijdrage voor hout voor de winter, een televisie die de maat van een iPad overstijgt.

Ook proberen we deze reis een duidelijker inzicht in de inkomsten van de mensen te krijgen, we horen dat het minimumloon voor werkenden 265 euro netto per maand is (dat komt neer op 1,50 euro per gewerkt uur!).....en dat voor een lichamelijk zware baan van 40 uur. Reisgeld moet je dan ook nog uit eigen zak betalen. Van de sociale

Elke keer weer met goede moed op pad

Adina blij met haar fiets uit Nederland

uitkeringen hier worden we helemaal verdrietig. Dit is ook Europa, een land wat zelfs lid is van de Europese Unie!

Donderdag:

Vanmorgen hebben Ad en ik de verslagen uitgewerkt. Ries had 2 uurtjes vrij om trams te fotograferen, zijn grote wens. Geen tijd om te lunchen vandaag, want we willen voor donker klaar zijn met onze bezoeken aan het dorp

Fiscut, waar 75% van de bewoners Roma is. Met Corina als tolk, en veel pakjes en door Thea Jelier samengestelde zakjes met levensmiddelen op pad naar "the middle of nowhere" zoals ik het hier altijd noem. Er is zon, armoede lijkt dan minder erg en het is prettig voor de foto's.

Van Maria, onze contactpersoon en postbode in Fiscut, goede inside informatie gekregen over de inkomens van de gezinnen die hier door Veri-Olanda gesponsord worden. Maria brengt hier immers cash de inkomsten naar de huizen, als fietsende pinautomaat.

Wat opvalt is, dat van de gezinnen die we willen bezoeken, de meeste ouders aan het werk of elders zijn en we hun kinderen ontmoeten. We hebben geen vervelende situaties meegemaakt, een ieder was vriendelijk en ook blij met het cadeau van zijn sponsor en/of met het zakje levensmiddelen.

Vrijdag:

Vandaag o.a. de school bezocht en vreugde gezien in de kleuterschool waar het speelkeukentje van een Driebergs jongetje vandaag superenthousiast ontvangen werd. De truitjes die een oude dame van 91 uit Amsterdam had gebreid, werden vol bewondering ontvangen door de leerkrachten en uitgedeeld en gepast, maar de kleuters gingen snel daarna weer naar het keukentje en alle leuke attributen.

Met de jonge leerkracht Engels als tolk bezochten we enkele gesponsorde gezinnen in die buurt, we probeerden wat licht en een luisterend oor te geven en te bedenken hoe we mogelijk kunnen helpen.

Tevens de administratie met onze contactpersoon Emilia gedaan en het exclusieve verband uit Nederland gebracht naar de jonge man met de "vlinderziekte". Hij toonde ons zijn e-book met gedichten en artistieke illustraties vol symboliek, het mag pas worden vrijgegeven na zijn dood, hij heeft immers niet zo lang meer te leven.

Vanavond afscheid van Ries van zijn reizen naar Roemenië, jammer maar waar, het is echt de laatste reis voor Ries geweest. Gelukkig blijft hij wel onze penningmeester!

Morgenochtend vroeg zit het erop, onze koffers pakken we in, onze ervaringen en herinneringen in ons hart, thuis wordt alles uitgepakt, een plek gegeven en verder verwerkt in woord en daad.

Dank voor jullie interesse en meeleven met onze activiteiten voor Veri-Olanda, ook namens Ad en Ries,
Christine Rietveld

SPONSORPROJECT - NIEUWS VAN NICKY

Na ruim een half jaar als bestuurslid sponsorcontacten, wil ik graag mijn eerste evaluatie met u delen.

Het was een periode waarin ik veel informatie zocht en moest verwerken. In het begin werd ik overspoeld met vragen en informatie en kostte het me moeite alles op orde te krijgen. En ja, daar hebben sommige sponsoren ook iets van gemerkt. Miltjes die laat werd doorgestuurd, vragen die laat werden beantwoord, nieuwe sponsorovereenkomsten waar de een wel, en de ander nog niet bekend mee was. Maar nu ik een aantal maanden verder ben, kom ik er meer en meer in. Ik heb regelmatig contact met Emilia, onze contactpersoon in Roemenië. En ik krijg van mijn medebestuurleden ook alle hulp en tips die ik nodig heb. Kortom, ik begin het in de vingers te krijgen.

Ik vind het erg leuk steeds meer inzicht te krijgen in de situatie in Roemenië. Ik verbaas me over de veerkracht en het doorzettingsvermogen van sommige mensen daar. Maar

ik ben ook kritisch. Ik vind namelijk dat de hulp die wij bieden zinvol moet zijn en wil graag met enige regelmaat de sponsoring en het bedrag evalueren. Heeft dit gezin voldoende financiële steun? Kan deze familie verder zonder onze hulp? Zijn er aanvullende zaken te regelen die het leven vergemakkelijken? Soms leidt dat tot beëindigen van een sponsorovereenkomst, soms beslissen we dat er meer steun nodig is. Maar altijd is het een beslissing die we als bestuur nemen.

In april hoop ik voor het eerst mee te kunnen naar Roemenië. Met eigen ogen de situatie daar te zien. En mijn contactpersoon in levende lijve te ontmoeten. Ik heb er heel veel zin in!

Nicky Jelier

VACATURE: WIE WIL ONZE NIEUWE COÖRDINATOR VOEDSELACTIE WORDEN?

In deze nieuwsbrief heeft u kunnen lezen dat Gerard van der Boom afscheid heeft genomen van Veri-Olanda. Hij heeft de afgelopen 4 jaar met succes de jaarlijkse voedselactie in de supermarkten gecoördineerd. Door zijn vertrek ontstaat een vacature binnen ons bestuur en we zijn dan ook op zoek naar iemand die ons de komende jaren wil helpen de jaarlijkse voedselactie te coördineren.

Wat doet een Coördinator Voedselactie?

De voorbereiding van de jaarlijkse voedselinzamelingsactie in de supermarkten: afspraken maken met de 3 Driebergse supermarkten;

informerend van de vrijwilligers en zo nodig nieuwe vrijwilligers werven;

De organisatie:

bevestigen afspraken met supermarkten en indelen van de vrijwilligers;

De coördinatie:

Laatste check met supermarkten en vrijwilligers;

Vrijwilligers bezoeken tijdens de 2 dagen van de actie (eind november);

De afsluiting:

Vrijwilligers bedanken en evaluatie met de supermarkten

Wilt u meer informatie over deze functie of denkt u gelijk dat deze pet u past, wilt u dan svp contact opnemen met de voorzitter?

Ad de Jong, ad.dejong@ziggo.nl of tel. 06-51358063.

IN GESPREK MET: JOOP GERRITSEN

1. Wie ben je? Ik ben Joop Gerritsen, nu 71 jaar, gelukkig getrouwd met Thea en vader van 3 kinderen. Ik heb door mijn functie bij de Marine veel gereisd, heb in Afrika destijds ook schrijnende armoede gezien, bijv. in de Sahel landen en in Senegal.

2. Hoe lang ben je al actief voor Veri-Olanda?

Vanaf de oprichting, nu 20 jaar geleden. Samen met Martien Wildeman, Gert Jan Oechies, Dick Hofman en Bert Kramer zijn we gestart met dit werk.

3. Wat herinner je je van de eerste contacten met Roemenië?

De regering van Ceaușescu was omvergeworpen en na 44 jaar communisme moest de bevolking leren zelf te denken, want dat was niet geoorloofd onder het strenge communistische bewind.

We brachten alle goederen zelf met 2 Boxer busjes, die de firmas Van der Mispel en Hoek beschikbaar stelden. De busjes met aanhangers vulden we tot de nok toe met voedsel, kleding en huisraad. We reden zowel in het voorjaar als in het najaar en waren dan een week van huis, 2 dagen voor de heenreis, 2 dagen voor de terugreis en 3 dagen hard werken ter plekke. De wegen in Hongarije waren al redelijk opgeknapt dankzij hulp van het IMF, maar in Roemenië leek het wel of je over een bouwterrein reed. Soms moesten onze busjes met een tractor naar onze bestemming worden gesleept. In dit geval naar een bejaardenhuis, waar we o.a. ook medicijnen brachten. Ook de oude keukens van Sparrenheide hebben we daarheen gebracht en geïnstalleerd.

4. Wat is volgens jou het grootste verschil tussen die tijd en nu?

Nu gaat er 1 groot transport, er hoeft niet meer eindeloos gewacht te worden bij de grens. Er wordt niet meer zelf geklust bij de allerarmsten, wij legden destijds nog waterleidingen aan, groeven gleuven voor stroomkabels, installeerden sanitair. Er wordt ook geen bouw materiaal meer meegenomen.

5. Wat motiveerde/motiveert je om door te gaan?

Ik vond en vind het fijn om daadwerkelijk hulp te bieden, om deze mensen een beter bestaan te geven. De medemens helpen om een wat menswaardiger leven te krijgen. Ik ben er nog steeds voor gemotiveerd en heb gelukkig de kracht en de tijd om nog steeds te helpen, bijv. bij de voedselactie.

6. Heb je nog een wens of een aanbeveling voor Veri-Olanda?

Ga door op de huidige voet. Laten we hopen dat de vooruitzichten voor de Roemenen langzaam beter worden. Ze moeten zelf leren denken, daar gaat zeker 1 generatie overheen, omdat het zo lang verboden was.

Veri-Olanda kan niet bestaan zonder sponsors en geld voor goederen, zowel financieel als in natura. Ik hoop dat velen hen zullen steunen of dat blijven doen.

Het bestuur van Veri-Olanda, hoopt u weer voldoende geïnformeerd te hebben en groet u hartelijk, Gerard van der Boom, Coördinator Voedselactie, tel. 0343-515695;

Nicky Jelier, Coördinator Sponsorproject, tel. 0343-511040;

Ries Jelier, Penningmeester, tel. 0343-516510;

Ad de Jong, Voorzitter, tel. 0343-518457;

Christine Rietveld, Secretaris, tel. 0343-520408